

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Talpă Boris

Țurcan Anatolie

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Slav Piotr xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 02.06.2020 – 17.12.2021;

Instanța de apel: 14.01.2022 – 17.06.2022;

Instanța de recurs ordinar: 03.10.2022 – 27.06.2023.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Central) din 17 decembrie 2021, Slav Piotr a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că prin rechizitoriu, Slav Piotr a fost învinuit de faptul că, aflându-se în biroul de serviciu Nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Ceadâr-Lunga, situat pe str. Lomonosov nr.7, unde fiind avertizat despre răspunderea penală prevăzută de art. 312 Cod penal pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarațiilor mincinoase în cadrul procesului penal, a fost audiat în calitate de martor, precum și efectuate acțiunii de recunoaștere a persoanei pe cauza penală nr. xxxxx privind tentativa de sustragere deschisă a bunurilor de la Chiosia I., a declarat adjunctului conducătorului urmăririi penale, Bepalova G., că în noaptea de 17 spre 18 decembrie 2015 la el, la Chișinău au venit Topal F., Chior R., Topal V. și Ianac R. Topal V. și Ianac R. i-au spus că Topal V. împreună cu Arnăut I. au intrat într-o o casă din s. Baurci, unde a fost împușcat

Arnaut I. și acesta a decedat. Aceste declarații corespund materialelor cauzei penale și declarațiilor altor persoane.

Ulterior, la data de 04.07.2016, Slav Piotr, aflându-se în biroul de serviciu Nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Ceadâr-Lunga, situat pe str.Lomonosov nr.7, unde fiind avertizat despre răspunderea penală prevăzută de art.312 Cod penal pentru prezentarea, cu bună-știință, a declarațiilor mincinoase în cadrul procesului penal, în timpul confruntărilor cu învinuitul Topal F., precum și în timpul audierii suplimentare în calitate de martor pe cauza penală nr. xxxxx privind tentativa de sustragere deschisă a bunurilor de la Chiosia I. și-a schimbat declarațiile din 13.04.2016. și a declarat adjunctului conducătorului urmăririi penale, Bespalova G., că declarațiile date de el în calitate de martor în cadrul audierilor din 13.04.2016 nu corespund adevărului și că în noaptea de 17 spre 18 decembrie Topal F. nu a venit la el la Chișinău, la Chișinău Ianac R. și Topal V. nu i-au povestit că Topal V. împreună cu Arnaut I. au intrat într-o casă din s. Baurci, unde Arnaut I. a fost împușcat și a murit.

Acțiunile lui Slav Piotr au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 312 alin.(2) lit. a) Cod penal, adică prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către martor, acțiune săvârșită în cadrul urmăririi penale legate de învinuirea de săvârșire a unei infracțiuni grave.

2. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slav Piotr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că prima instanță pripit a ajuns la concluzia privind adoptarea unei sentințe de achitare, or, la materialele cauzei de către partea acuzării au fost prezentate suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatului Slav Piotr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Mai mult, a menționat că prima instanță neîntemeiat a făcut trimitere la faptul că inculpatul se află la evidența medicului psihiatru, astfel, veridicitatea declarațiilor acestuia urmează a fi puse la îndoială.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 iunie 2022 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

3.1. În partea descriptivă a deciziei instanței de apel s-a consemnat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Slav Piotr urma a fi achitat pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal. Or, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Ținând cont de conținutul învinuirii înaintate de către procuror inculpatului

Slav Piotr, instanța de apel a statuat că este de acord cu concluziile primei instanțe, și anume că Slav Piotr, atât la 13.04.2016, cât și la 04.07.2016 nu a încălcat obligațiunile puse pe seama acestuia în baza art. 90 alin. (7) lit. 2) Cod de procedură penală, inclusiv obligațiunea de depunere a declarațiilor veridice, întrucât însuși procurorul nu a calificat datele indicate de către persoana în calitate de martor la data de 13.04.2016 și 04.07.2016, ca fiind mincinoase.

Suplimentar, instanța de apel a subliniat temeinicia argumentului primei instanțe precum că la data emiterii sentinței de achitare, nu exista o hotărâre definitivă adoptată pe cauza penală, pornită pe faptul tentativei de sustragere deschisă a bunurilor lui cet. Cheosea I., din care instanța de judecată ar putea să facă o concluzie univocă privind valabilitatea/nevalabilitatea informațiilor, prezentate de către Slav Piotr organului de urmărire penală pe parcursul efectuării cu participarea acestuia a acțiunilor procesuale, adică denaturează fapte reale ale declarațiilor acestuia, depuse la 13.04.2016 și la audierea suplimentară din 04.07.2016 în calitate de martor pe cauza penală nr. xxxxx.

4. Nefiind de acord cu soluția adoptată de către instanța de apel, procurorul declară recurs ordinar, prin care, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Slav Piotr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani, iar, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În recurs, partea acuzării menționează că instanța de apel urma să desfășoare concluzia privind achitarea inculpatului expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Prin urmare, achitându-l pe Slav Piotr, instanțele de fond s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel, încălcând prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult, recurentul a menționat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel, și-au întemeiat hotărârile adoptate pe faptul că, la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză, nu exista o hotărâre definitivă pe cauza penală în cadrul căreia, Slav Piotr a depus cu bună știință declarații mincinoase la faza urmăririi penale, fiind audiat în calitate de martor. În același timp, perioada îndelungată de examinarea cauzei penale în instanța de judecată, în cadrul căreia Slav Piotr a depus cu bună știință declarații mincinoase, nu poate servi temei pentru achitarea acestuia. Astfel, consideră că această circumstanță nu constituie temei de suspendare a urmăririi penale în prezenta cauză penală, deci nu există temei pentru aplicarea prevederilor art.287¹ Cod de procedură penală.

Concomitent, a enunțat că la emiterea deciziei de achitare în privința lui Slav Piotr, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că trezesc dubii declarațiile lui Slav Piotr, deoarece ultimul se află la evidența cabinetului de psihiatrie cu diagnosticul: epilepsie cu leziuni polimorfe frecvente. Cu toate acestea, în cursul urmăririi penale, au fost efectuate acțiuni de investigație cu participarea lui Slav Piotr, în prezența avocatului în numele acestuia, la întrebările cărui Slav Piotr a răspuns și nu a formulat nici o cerere în legătură cu starea psihică a acestuia.

5. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, pentru următoarele considerente de fapt și de drept.

Din punct de vedere procesual, soluția de respingere a recursului declarat în prezenta cauză se bazează pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că acesta nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată. Înainte de a pronunța soluția de respingere a prezentei cereri, instanța de recurs ordinar a verificat dacă temeiurile de casare din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală sunt subsecvente circumstanțelor desfășurate de procuror în cererea de recurs, pe fond constatând că hotărârea contestată este conformă legii procesual-penale, fără a prezenta vreo lipsă de natură să le afecteze și să genereze desființarea acesteia.

În același punct de analiză, prezintă relevanță specificarea că, instanța de recurs ordinar la această etapă a procedurilor nu declanșează un control devolutiv asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu se expune repetat asupra aceluiași argumente care anterior au fost obiect de dispută în instanța de apel și asupra cărora aceasta s-a pronunțat prin decizie motivată.

Or, obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la chestiuni de drept, iar rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, constă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei. Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

La caz, instanța de recurs nu a constatat admiterea vreunei erori de drept sau a altor deficiențe de ordin procesual în lucrul judecat de instanțele de fond, care s-au pronunțat asupra achitării inculpatului pe capătul de acuzare incriminat acestuia prin rechizitoriu. Motiv din care, soluția de achitare adoptată pe marginea speței deferite judecării se menține *ad integrum*.

Reieșind din solicitările avansate de procuror în cererea de recurs, Colegiul penal lărgit constată că acesta pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Slav Piotr să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de

dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani, iar, în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare să fie suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani, considerând că vinovăția inculpatului a fost dovedită indubitabil prin sistema de probe acumulate la dosar. Pe când, Colegiul penal lărgit constată că, instanțele de fond au cercetat minuțios toate aspectele învinuirii înaintate inculpatului, în acest sens verificând și apreciind conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării, ajungând la concluzia corectă despre nevinovăția acestuia de cele imputate prin actul de sesizare al instanței.

Mai mult, supunând analizei argumentele invocate de către recurent, Colegiul apreciază că recursul declarat de procuror este mai degrabă un „*apel deghizat*”, decât un „*efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară*”, care se bazează preponderent pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel de a menține sentința de achitare în privința inculpatului Slav Piotr, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Raționamentele pe care se fundamentează soluția de inadmisibilitate a prezentului recurs, se mai bazează pe aceea că, este inacceptabil faptul că procurorul, pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a hotărârilor adoptate de instanțele de fond din perspectiva circumstanțelor factologice statuate de acestea și a aprecierii probatoriului, în acest sens instanța de recurs ordinar transformându-se într-o veritabilă instanță de apel, ceea ce excede scopul pentru care aceasta a fost creată. Simpla posibilitate de a exista două puncte de vedere asupra unei chestiuni de fapt sau de drept nu este un temei pentru reexaminarea cauzei în fond. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar când devine necesară ca urmare a unor circumstanțe ce au un caracter substanțial și obligatoriu, ceea ce la caz nu s-a dovedit (*a se vedea Ryabykh împotriva Rusiei, nr. 52.854/99, & 52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului 2003-IX*).

Cu titlul de principiu, se relevă că una din condițiile guvernante la adoptarea hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, ceea ce, la caz, a fost îndeplinit întocmai de către instanțele ierarhic inferioare.

În esență, instanțele de judecată, verificând cele imputate inculpatului au conchis că procurorul nu și-a susținut învinuirea în sensul declarat, adică nu a acumulat și prezentat instanței suficiente probe pertinente și concludente, care ar fi demonstrat indubitabil vinovăția lui Slav Piotr în comiterea infracțiunii incriminate.

În continuare, deși instanța de recurs ordinar nu vede necesitatea de a reitera argumentele care au stat la baza achitării inculpatului, odată ce acestea au fost mai mult decât detaliat redată în hotărârile judecătorești ale instanțelor de fond, totuși este esențial de a trasa câteva linii directorii care răstoarnă indubitabil poziția procurorului vis-a-vis de vinovăția celor inculpatului în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal.

În expunerea de motive care au fundamentat soluția adoptată pe caz, pornind de la alegația recurentului că „*Slav Piotr este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal*”, Colegiul penal lărgit reiterează că

acest argument a fost invocat în cererea de apel a procurorului, asupra căruia instanța de apel s-a expus detaliat, și anume ” *Analizând în complex toate probele, prezentate de către părți și cercetate pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, colegiul este de acord cu concluziile instanței precum, că în rezultatul examinării cauzei penale nu au fost constatate probele suficiente și concludente, care obiectiv certifică vinovăția inculpatului Slav Piotr în învinuirea înaintată pe art. 312 alin. (2) lit. a) CP RM, în legătura cu acest fapt urmează a fi achitat în conformitate cu art. 390 alin. (1) p. 3) CPP RM, întrucât fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii....*

Apreciind toate probele prezentate pe cauza din punct de vedere al concludentei, certitudinii și suficienței, colegiul consideră, că în acțiunile inculpatului Slav Piotr lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii indicate, în timp ce la adoptarea sentinței de condamnare, sunt necesare probe, ce indiscutabil certifică comiterea infracțiunii incriminate inculpatului, dar însăși învinuirea urmează a fi concretă și clară pentru inculpatul și partea apărării în așa mod, ca dreptul inculpatului la apărare să fie realizat fără restricții, legate cu lipsa înțelegerii, în ce se învinuiește inculpatul, care anume acțiuni sau inacțiuni ale acestuia partea apărării le consideră pedepsite penal.”

Subsidiar, Colegiul penal lărgit subliniază că instanța de apel corect a ajuns la concluzia cu privire la lipsa intenției inculpatului în comiterea acțiunilor incriminate acestuia prin actul de sesizare a instanței de judecată, or, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Astfel, suspiciunile apărute privind intenția inculpatului de a prezenta declarații mincinoase se conturează prin anexarea la materialele cauzei a informației, precum că Slav Piotr se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 121, Vol. I). Or, lui Slav Piotr, bolnav de epilepsie cu polimorfismul creierului, urma a-i fi stabilită și efectuată o expertiză judiciară psihiatrică, pentru a-i constata, în sensul art. 23 alin. (1) Cod penal, responsabilitatea/iresponsabilitatea acestuia.

Mai mult, prin emiterea ordonanțelor din 06 noiembrie 2017, 07 decembrie 2017, 09 ianuarie 2017, 05 februarie 2017, 06 martie 2018, 10 aprilie 2018, 08 mai 2018 (f.d 68, 7, 72, 74, 76, 78, 80, Vol. I), s-a prelungit termenul urmăririi penale în cauza penală nr 2017390149 pentru a efectua o expertiză judiciară psihiatrică în privința lui Slav Piotr, astfel, se confirmă bănuiala organului de urmărire penală privind responsabilitatea acestuia. Potrivit materialelor cauzei (f.d.81, Vol. I), Centrul de medicină legală a solicitat OUP al SUP Ceadâr-Lunga, dlui. Sîrtnac Gh., să asigure prezența persoanei Slav Piotr la comisia de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, însă careva dovezi a efectuării expertizei date, lipsesc.

În același sens, cu referire la motivul invocat supra de recurent privind vinovăția inculpatului, Colegiul penal lărgit conchide că nu pot fi ignorate prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, și anume: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Or, instanța de recurs ordinar conchide că aceasta constituie o opinie subiectivă, fără suport probatoriu, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea

procesual penală, astfel, instanța de apel corect a menținut sentința de achitare a primei instanțe, nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției, prevăzut de art. 8 Cod de procedură penală, precum că a principiului contradictorialității, prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, care prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

În acest sens, instanța de recurs ordinar constată că, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, întemeiat a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal, stabilind clar lipsa elementelor infracțiunii imputate.

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și motivată, mai mult, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant în cererea de apel, a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția, iar criticele din recursul declarat de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar nu vede necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, toate alegațiile din recursul părții acuzării, în primul rând pentru că erorile de drept semnalate nu s-au confirmat, și în al doilea rând, pentru că careva temeieri de casare a hotărârii recurate *ex officio*, Colegiul penal lărgit nu a stabilit.

Cele consemnate supra, evidențiază suplimentar că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor acestei cauze, înlăturând justificat și prin argumente temeinice alegațiile acuzării privitor la vinovăția inculpaților.

Pe cale de consecință, instanța de recurs ordinar reiterează că motivarea pe care instanța de apel a formulat-o, o acceptă, și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37) a hotărârii în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, a indicat că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

În virtutea celor expuse și constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, nefiind identificate de instanța de recurs prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva Feodora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 17 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Slav Piotr xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **27 iulie 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Talpă Boris

Țurcan Anatolie

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie